بیشتر در امر و نهی و جواب قسم در آیند و تاکید استوار کردن

بسنون باشد امر غایب بنون ثقیله چون

لَيَفْعَلَنَّ لَيَفْعَلَانِّ لَيَفْعَلُنَّ لَتَفْعَلَنَّ لَتَفْعَلَانِّ لَيَفْعَلْنَانِّ لَأَفْعَلَنَّ لَنَفْعَلَنَّ

فصل امر غایب مجهول بنون ثقیله چون

لَيُفْعَلَنَّ لَيُفْعَلَانِّ لَيُفْعَلُنَّ لَتُفْعَلَنَّ لَتُفْعَلَانِّ لَيُفْعَلْنَانِّ لَأُفْعَلَنَّ

فصل هرجا که نون ثقیله در آید آنجا نون خفیفه نیز در آید مگر در تثنیها و جمعهای مؤنث برای التقاء ساکنین باید

فصل امر غایب معروف بنون خفیفه چون

لَيَفْعَلَنْ لَيَفْعَلَانْ لَيَفْعَلُنْ لَتَفْعَلَنْ لَتَفْعَلَانْ لَيَفْعَلْنَانْ لَأَفْعَلَنْ لَنَفْعَلَنْ

فصل امر غایب مجهول بنون خفیفه چون

لَيُفْعَلَنْ لَيُفْعَلَانْ لَيُفْعَلُنْ لَتُفْعَلَنْ لَتُفْعَلَانْ لَيُفْعَلْنَانْ لَأُفْعَلَنْ لَنُفْعَلَنْ

فصل امر حاضر معروف بر شش قسمت چون

اِفْعَلْ اِفْعَلَا اِفْعَلُوا اِفْعَلِي اِفْعَلَا اِفْعَلْنَ

فصل هر فعلی که امر حاضر از و بنوای کرد علامت استقبال را از فعل مستقبل بیفکن پس بنگر که ما بعد او متحرک ماند یا ساکن اگر متحرک ماند پس امر بنون باشد یا بسکون آخر

چون از وَعَدَ یَعِدُ عِدْ واز قَالَ یَقُولُ قُلْ

واز خَافَ یَخَافُ خَفْ واز بَاعَ یَبِيعُ بِعْ چون

جزمی در مفرد مضاعف فتحت باشد چون

لَمْ یَعُدَّ ولَا تَمُدَّ واگر ساکن ماند بنگر اگر عین فعلش

بفتح است یا بکسر همزه وصل بکسر در اول او

درآرند چون